

ŠTEVILKA 7 • 1943/44 • LETNIK 74

Anton Debeljak

Na Jožefovo

Mraz in dolga zima —
nihče že več nima
zdajle posla z njima.

Led na mestni loki
sliči fisočoki
pajčiní široki.

Pfice — prej sirofke
v sfragežu prekrofke —
iščejo zakofke.

Bližamo se uri,
ko nam vítez Jurij
soncece zakuri.

Duše so livade:
močne, sočne, mlade,
v njih bohifjo nade.

Vse topi se v pefju,
vse žari se v cvefju,
poje v mladolefju.

Anton Debeljak

Mladi pračar

Sever svira žalostinke,
v zraku plešejo snežinke,
glad se v dan reži.

Krenem po stezici parka,
kar uzrem: sinica starka
mrtva tu leži.

Kdaj je to dobila reva?
rana ji na glavi zeva,
no z očmi meži.

Čujte, kdo je tisti zlobec,
morda človek ali skobec,
ki z višav preži?

Zdajci dečko, ki med grmi
ptice le na videz krmi,
pred menoj zbeži.

Lovček, pusti bitje tuje,
da nebo te ne kaznuje:
naj te vest teži!